

Arrest

**nr. 58 903 van 30 maart 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 20 januari 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 6 december 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat C. SLABBAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 29 december 2009 een tweede aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 6 december 2010 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de in punt 1.1 bedoelde aanvraag ontvankelijk doch ongegrond. Deze beslissing wordt betekend op 21 december 2010 en vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"(...) Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend,

werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Hij legt hiervoor een arbeidscontract voor dd. 19.11.2009 van onbepaalde duur. Het loon van betrokkene bedraagt volgens dit contract 7,80 euro per uur. De arbeidstijdregeling bedraagt 38 uur per week, waardoor betrokkene aan een bruto maandloon komt van 1284,40 euro. Het wettelijk bepaalde minimumloon bedraagt echter 1387,49 euro voor een persoon ouder dan 21 jaar (betrokkene is 35 jaar oud; 07.03.1975) (Wettelijk minimumloon zoals voorzien in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988, algemeen bindend verklaard bij Koninklijk Besluit van 29 juli 1988). Bijgevolg voldoet betrokkene niet aan alle vooropgestelde voorwaarden om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van punt 2.8B van de instructie van 19.07.2009.

Verder haalt betrokkene ook aan dat hij onder het criteria 'andere prangende humanitaire situaties' zou vallen doch hij legt geen bewijzen voor waaruit zou blijken dat hij zich in een aldus prangende humanitaire situatie bevindt dat hij om die reden geregulariseerd dient te worden. Dit element vormt dus geen grond tot regularisatie.

Het feit dat betrokkene gewerkt heeft en Nederlandse lessen heeft gevolgd kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de vernietigde instructies dd.19.07.2009.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

* De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomst-documenten (art. 7, al 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en geldig visum."

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In een enig middel werpt verzoeker de schending op van het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt als volgt:

"Doordat verwerende partij in de bestreden beslissing d.d. 06.12.2010 besluit tot de ongegrondheid van de aanvraag van verzoeker in toepassing van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Dat de bestreden beslissing stelt dat het bruto maandloon, zoals bepaald in het arbeidscontract d.d. 16.11.2009 van onbepaalde duur, lager is dan het wettelijk minimumloon, zoals voorzien de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988.

Terwijl overeenkomstig de beginselen van behoorlijk bestuur, hierin in het bijzonder vervat het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, elke administratieve beslissing dient te voldoen aan de vereisten van de redelijkheid en zorgvuldigheid.

Dat het de wil van de wetgever geweest is te eisen dat een individuele bestuurshandeling voldoet aan de vereisten van redelijkheid en zorgvuldigheid.

Dat inderdaad de bestreden beslissing correct stelt dat verzoeker zich beroept op het criterium 2.8 B van de vernietigde instructie van 19.07.2009.

Dat verzoeker daarvoor inderdaad een arbeidscontract d.d. 16.11.2009 van onbepaalde duur heeft voorgelegd, waarbij het loon van betrokkene, volgens dit contract, 7,80 EUR zou bedragen.

Dat het evenwel zo is dat, per materiële vergissing, melding werd gemaakt van 7,80 EUR per uur, daar waar dit 8,70 EUR per uur diende te zijn op het moment van de ondertekening van het arbeidscontract d.d. 16.11.2009 en op het moment van het verzoek d.d. 09.12.09 van verzoeker.

Dat het bovenstaande komt vast te staan uit het stuk van de inventaris van het verzoek d.d. 09.12.10. welk stuk 4 een bundel loonbrieven inhoudt met betrekking tot de periode 01.01.2008 tot en met 07.02.2009.

Dat immers verzoeker tewerkgesteld is geweest bij de BVBA TOMEREL in de periode van 14.01.2008 tot 07.02.2009.

Dat een eenvoudig nazicht van de stukken desbetreffend en meer bepaald, van de loonfiches voor de periode 01.01.2009 - 31.01.2009 en 01.02.2009 - 07.02.2009, doen vaststellen dat het basisloon 8,70 EUR per uur bedraagt.

Dat het arbeidscontract d.d. 16.11.2009, dat door verzoeker werd gevoegd bij zijn aanvraag d.d. 09.12.2009, werd afgeleverd en ondertekend door dezelfde voornoemde werkgever, zijnde de BVBA TOMEREL.

Dat de zaakvoerder van de BVBA TOMEREL verkeerdelijk het uurloon heeft vermeld van 7,80 EUR per uur, daar waar dit 8,70 EUR per uur diende te zijn, zodat minstens vaststaat dat een materiële vergissing is ontstaan.

Dat een en ander wordt bevestigd door de zaakvoerder van de BVBA TOMEREL, zijnde de heer Eric DE RYCK, dewelke in zijn schrijven d.d. 29.12.2010 het onderstaande heeft gesteld: "Nu de fout op het arbeidscontract van 16.11.2009 is het uurloon, door vergissing staat daar vermeld 7,80 EUR/uur, maar daar zou 8,70 EUR/uur moeten vermeld staan, (dislectie)

Het uurloon van 8,70 EUR/uur staat ook duidelijk op zijn individuele rekening bij de maanden januari 2009 en februari 2009.

Het spreekt voor zich dat het wij ons te houden hebben aan de CAO en de daarbij vermelde uurlonen, hetgeen duidelijk blijkt uit zijn loonoverzicht."

Dat het aldus vaststaat dat, per materiële vergissing, 7,80 EUR werd ingevuld, daar waar het 8,70 EUR per uur moest zijn, welk uurloon op het moment van de ondertekening van het arbeidscontract d.d. 16.11.2009 en op het moment van het indienen van de aanvraag van verzoeker d.d. 09.12.2009, conform de op dat moment geldende bepalingen was.

Dat de werkgever van verzoeker, de BVBA TOMEREL, voorts in haar schrijven d.d. 29.12.2010 bevestigd dat hij nog steeds aldaar kan werken en ter staving hiervan een arbeidscontract voegt van onbepaalde duur, met een werkduur van 38 uren per week en dit met een uurloon van 8,87 EUR per uur, zijnde het thans geldende bepaalde uurloon volgens de vigerende CAO.

Dat bij de beoordeling van het bovenstaande, uiteraard de redelijkheid in acht dient te worden genomen en een weigering van de aanvraag van verzoeker kennelijk onredelijk zou zijn, nu deze volkomen disproportioneel zou zijn opzichtsens het beoogde doel.

Dat daarenboven verzoeker doet gelden dat, indien alle dienstige stukken, die werden gevoegd bij het verzoek d.d. 09.12.2009 van verzoeker, nauwkeurig zouden zijn bestudeerd en beoordeeld, niet dezelfde beslissing zou zijn genomen, minstens het zo is dat er zich een bijkomende vraagstelling opdong, temeer daar het dezelfde werkgever betreft, waar verzoeker in het verleden was tewerkgesteld en dewelke expliciet en schriftelijk zijn tevredenheid heeft betuigd met de door verzoeker geleverde arbeidsprestatie, waarvoor verzoeker verwijst naar stuk 3 van de inventaris van zijn verzoek d.d. 09.12.2009.

Dat bij het onderzoek van de aanvraag van verzoeker dan ook niet werd gehandeld volgens de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder deze van de zorgvuldigheid en de redelijkheid.

Dat aldus niet rechtmatig en in overeenstemming met de beginselen van behoorlijk bestuur werd gehandeld door de verwerende partij en verzoeker aldus enkel kan besluiten dat de beginselen van redelijkheid en zorgvuldigheid werden geschonden.

Dat een dergelijke beslissing niet in overeenstemming is met de vereisten inzake redelijkheid en zorgvuldigheid en daardoor de beginselen van behoorlijk bestuur zijn geschonden.

Dat het middel bijgevolg ernstig is en gegrond voorkomt."

2.2. Verwerende repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

"Verzoekers kritiek situeert zich rond criterium 2.8B van de vernietigde instructie d.d. 19 juli 2009. Hij werpt op dat in het arbeidscontract een verkeerde uurloon werd vermeld, m.n. 7,80 EUR i.p.v. 8,70 EUR per uur. verzoeker voegt thans aan zijn verzoekschrift een schrijven toe van de zaakvoerder van de BVBA TOMEREL dd. 29.12.2010, waarin dit wordt herbevestigd. Volgens verzoeker is er sprake geweest van een materiële vergissing, voldoet hij aan de voorwaarden van de instructie en is de

bestreden beslissing in strijd met de redelijkheid en zorgvuldigheid. De verwerende partij heeft de eer om vooreerst te verwijzen naar de volgende rechtspraak:

De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (R.v.St., nr. 107.624, 11 juni 2002).

Waar verzoekers ook de schending aanvoeren van het redelijkheidsbeginsel dient erop te worden gewezen dat de keuze die een bestuur in de uitoefening van zijn bevoegdheid maakt het redelijkheidsbeginsel slechts schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, opdat het redelijkheidsbeginsel kan worden geschonden geacht, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk is genomen. Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (R.v.St., nr. 82.301, 20 september 1999).

Een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Wet van 15 december 1980 is een gunst, geen recht en dat het de verwerende partij toekomt om op autonome wijze deze aanvraag te beoordelen.

Verzoeker baseerde zich bij zijn aanvraag op het criterium 2.8 B van voornoemde instructie en legde een arbeidscontract voor dd. 19 november 2009 voor onbepaalde duur.

In de bestreden beslissing werd er gesteld dat de instructie van 19 juli 2009 als dusdanig niet meer wordt toegepast, maar dat de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid zich geëngageerd heeft om de criteria, zoals vermeld in die instructie, te blijven toepassen op basis van zijn discretionaire bevoegdheid.

Om in aanmerking te komen voor voornoemd criterium van de vernietigde instructie, diende verzoeker het bewijs voor te leggen dat hij sinds 31 maart 2007 in België verblijft én hier duurzaam lokaal verankerd is én 1 (of meer) werkgever(s) heeft gevonden die haar voor de toekomst wil aanwerven voor een contract van 1 jaar of meer of voor onbepaalde duur. Het contract (of verschillende deeltijdse contracten) moet minstens het wettelijk minimumloon van 1387,49 euro bruto per maand opleveren. De werkgever moet een arbeidscontract invullen dat pas ingaat na toekenning van de regularisatie en van een arbeidskaart B. Uit verzoekers aanvraag die dd. 01 december 2009 werd ingediend, blijkt dat hij een arbeidscontract voorlegde dd. 19 november 2009 voor onbepaalde duur. Het loon bedraagt volgens het contract 7,80 EUR per uur, met een arbeidsregeling van 38 uur per week, waardoor verzoeker aan een bruto maandloon komt van 1284;40 EUR. In de bestreden beslissing wordt er dan ook terecht gesteld dat dit bedrag niet in verzoekers voordeel kan worden weerhouden omdat het wettelijk bepaalde minimumloon 1387,49 EUR bedraagt voor een persoon ouder dan 21 jaar (CAO nr. 43 van 2 mei 1998, algemeen bindend verklaard bij KB van 29 juli 1988). Bijgevolg werd er geoordeeld dat verzoeker niet voldoet aan alle vooropgestelde voorwaarden om in aanmerking te komen voor de toepassing van het criterium 2.8 B van de vernietigde instructie van 19 juli 2010.

Thans legt verzoeker een verklaring voor van de zaakvoerder dd. 29 december 2010, een nieuwe arbeidsovereenkomst van diezelfde datum en loonbrieven van 2009 waaruit een hogere uurloon blijkt, doch deze stukken waren niet gekend op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, waardoor de verwerende partij er bezwaarlijk rekening mee kon houden op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing. De verwerende partij heeft de eer te besluiten dat de bestreden beslissing op zorgvuldige en redelijke wijze tot stand is gekomen, rekening houdende met alle elementen van het dossier. Verzoeker vraagt in feite van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat deze zijn beoordeling in de plaats stelt van die van de administratieve overheid. De Raad is hiervoor echter niet bevoegd en kan enkel een wettelijk toezicht uitoefenen om na te gaan of de verwerende partij bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, die correct heeft beoordeeld en op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St., nr. 101.624, 7 december 2001). In iedere hypothese kan de uiteenzetting van verzoeker niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Het enige middel is niet ernstig."

2.3. Wat betreft de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht moet erop worden gewezen dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en

op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.4. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond verklaart. Deze beslissing houdt in dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van oordeel is dat er onvoldoende redenen voorhanden zijn om verzoeker te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven.

2.5. De Raad dient op te merken dat in de aanhef van de bestreden beslissing het volgende gesteld wordt: *“Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.”* Hiermee geeft de verwerende partij aan dat de *“instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet”* gelden als een gedragslijn bij het uitoefenen van haar discretionaire bevoegdheid die zij aanwendt bij de behandeling ten gronde van verzoekers aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

2.6. Ter terechtzitting zijn partijen het erover eens dat met de *“instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet”* bedoeld wordt, de instructie van 19 juli 2009 inzake de toepassing van het oude artikel 9, derde lid, en artikel 9bis van de Vreemdelingenwet (hierna: de instructie van 19 juli 2009). Partijen zijn het er eveneens over eens dat deze tijdelijk gepubliceerd werd op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be) en heden nog consulteerbaar is op de website van het Kruispunt Migratie-Integratie, het vroegere Vlaams Minderhedencentrum (www.kruispuntmi.be).

2.7. In de bestreden beslissing wordt toepassing gemaakt van criterium 2.8. B. van de instructie van 19 juli 2009. Dit criterium luidt als volgt: *“B. Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt, hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimumloon.”*

2.8. Verzoeker was op de hoogte van de voormelde voorwaarden aangezien hij blijkens het administratief dossier op 9 december 2009 een *“Typeformulier regularisatieaanvraag”* invulde waarin hij het volgende aankruiste:

Werk + duurzame lokale verankering : ik voldoe aan de volgende voorwaarden :

- *Voorafgaand aan de indiening van de aanvraag ononderbroken aanwezig zijn op het grondgebied, en dit op zijn minst sinds 31 maart 2007.*
- *De duurzame lokale verankering in België bewijzen : 1+2+3 bewijzen :*
 - *De sociale banden die in België gecreëerd werden, het schoolparcours en de integratie van de kinderen*
 - *De kennis van een van de landstalen, of het feit dat men aan alfabetiserings- of taalcurssussen heeft deelgenomen*
 - *Het beroepsverleden in België en de bereidheid om te werken, het feit dat men beschikt over kwalificaties of competenties die aangepast zijn aan de arbeidsmarkt, onder andere wat de door de regio's bepaalde knelpuntberoepen betreft, het vooruitzicht op het uitoefenen van een beroepsactiviteit en/of de mogelijkheid om in zijn behoeften te voorzien.*
- *Over een arbeidscontract beschikken (van bepaalde duur, van minstens een jaar, of van onbepaalde duur + het salaris mag niet lager zijn dan het wettelijk minimumsalaris)”*

2.9. De eerste bestreden beslissing stelt in concreto: *“Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Hij legt hiervoor een arbeidscontract voor dd. 19.11.2009 van onbepaalde duur. Het loon van betrokkene bedraagt volgens dit contract 7,80 euro per uur. De arbeidstijdregeling bedraagt 38 uur per week, waardoor betrokkene aan een bruto maandloon komt van 1284,40 euro. Het wettelijk bepaalde minimumloon bedraagt echter 1387,49 euro voor een persoon*

ouder dan 21 jaar (betrokkene is 35 jaar oud; 07.03.1975) (Wettelijk minimumloon zoals voorzien in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988, algemeen bindend verklaard bij Koninklijk Besluit van 29 juli 1988). Bijgevolg voldoet betrokkene niet aan alle vooropgestelde voorwaarden om in aanmerking te komen voor regularisatie op basis van punt 2.8B van de instructie van 19.07.2009.” Dit vormt de door verzoeker betwiste passage van de bestreden beslissing.

2.10. Kernpunt van het geschil vormt de vraag of de vermelding van 7,80 euro als uurloon op de door verzoeker overgemaakte arbeidsovereenkomst van 19 november 2009 een materiële vergissing vormt en of de verwerende partij dit had kunnen weten op het ogenblik dat zij de bestreden beslissing trof.

2.11. Uit het administratief dossier blijkt dat ter ondersteuning van de in punt 1.1. bedoelde aanvraag naast de arbeidsovereenkomst, opgemaakt tussen verzoeker en de BVBA T. op 19 november 2009 waarop 7,80 euro als uurloon wordt vermeld, tevens loonbrieven werden overgemaakt waarop de BVBA T. wordt vermeld als werkgever, voor de periodes januari 2008 tot en met december 2008 en voor de maanden januari en februari 2009. Hieruit blijkt dat verzoeker in de periode januari 2008 tot en met april 2008 een uurloon ontving van 7,37 euro. In de periode mei 2008 tot december 2008 ontving verzoeker een uurloon van 8,34 euro. In de maanden januari 2009 en februari 2009 verdiende verzoeker een uurloon van 8,70 euro.

2.12. Verzoeker kan aan de hand van de bedragen die vermeld zijn op de loonbrieven van de maanden januari en februari 2009 gevolgd worden in zijn stelling dat *“per materiële vergissing, 7,80 EUR werd ingevuld, daar waar het 8,70 EUR per uur moest zijn, welk uurloon op het moment van de ondertekening van het arbeidscontract d.d. 16.11.2009 en op het moment van het indienen van de aanvraag van verzoeker d.d. 09.12.2009, conform de op dat moment geldende bepalingen was.”*

Dat het om een materiële vergissing handelt wordt bevestigd in de brief van de zaakvoerder van de BVBA T. van 29 december 2010 die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt. Hierin staat onder meer het volgende te lezen: *“Nu de fout op het arbeidscontract van 16/11/2009 is het uurloon, door vergissing staat daar vermeld 7,80 euro/uur maar dat zou 8,70 euro/uur moeten vermeld staan. (dyslexie) Het uurloon van 8,70 euro/uur staat ook duidelijk op zijn individuele rekening bij de maanden januari 2009 en februari 2009. Het spreekt voor zich dat wij ons te houden hebben aan de CAO en de daarbij vermelde uurlonen hetgeen duidelijk blijkt uit zijn loonoverzicht. (...) Daar er door een fout van mij een negatieve beslissing is in zijn dossier voel ik mij verplicht deze fout recht te zetten vandaar dit schrijven en de nodige documenten in bijlage.”*

2.13. De volgende vraag die zich stelt is of verwerende partij had kunnen weten dat de vermelding van 7,80 euro als uurloon op de arbeidsovereenkomst van 19 november 2009 een materiële vergissing vormt. De “individuele rekening” waarvan de zaakvoerder van de BVBA T. gewag maakt in zijn brief van 29 december 2010 bevindt zich niet in het administratief dossier. Zoals reeds eerder gesteld werd, bevinden de loonbrieven van verzoeker voor de periodes januari 2008 tot en met december 2008 en voor de maanden januari en februari 2009 zich echter wel in het administratief dossier. Zij werden overgemaakt samen met de in punt 1.1. bedoelde aanvraag. Verwerende partij kan derhalve niet dienstig betogen in haar nota dat *“deze stukken niet gekend (waren) op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, waardoor de verwerende partij er bezwaarlijk rekening mee kon houden op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing.”* Uit de overgemaakte loonbrieven blijkt dat verzoeker nooit een uurloon verdiende van 7,80 euro en in de maanden januari 2009 en februari 2009 reeds een uurloon verdiende van 8,70 euro. Aangezien de loonbrieven het werkelijk betaalde uurloon vermelden, deze bedragen afwijken van het bedrag vermeld op de arbeidsovereenkomst, de loonbrieven verwijzen naar een paritair comité, en de loonbrieven ook dienen beschouwd te worden als elementen waarmee verzoeker wou aantonen dat *“het salaris (...) niet lager (mag) zijn dan het wettelijk minimumsalaris”* kwam het de verwerende partij minstens toe om hieromtrent bijkomende informatie op te vragen bij verzoeker. Aangezien met een uurloon van 8,70 euro de berekening van het bruto maandloon zal uitkomen op een ander bedrag dan het bedrag dat berekend werd in de bestreden beslissing op basis van een uurloon van 7,80 euro, kan verzoeker gevolgd worden in zijn stelling dat *“indien alle dienstige stukken, die werden gevoegd bij het verzoek d.d. 09.12.2009 van verzoeker, nauwkeurig zouden zijn bestudeerd en beoordeeld, niet dezelfde beslissing zou zijn genomen, minstens (is) het zo (...) dat er zich een bijkomende vraagstelling opdrong.”*

De verwerende partij heeft geen rekening gehouden met alle dienstige stukken in het dossier. De zorgvuldigheidsplicht werd geschonden. Dit onderdeel van het middel is gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien de bespreking van het tweede onderdeel van

het middel geen ruimere nietigverklaring van de bestreden beslissing met zich kan meebrengen, wordt dit niet besproken.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond onderdeel van een middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 6 december 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend en elf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA